

ประกาศกระทรวงการคลัง

เรื่อง การยกเว้นอากรศุลกากรสำหรับรถยนต์ไฟฟ้าแบบแบตเตอรี่ที่ประกอบหรือผลิตในเขตปลอดอากร ตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากรหรือในเขตประกอบการเสรีตามกฎหมายว่าด้วยการนิคมอุตสาหกรรม แห่งประเทศไทย

เพื่อประโยชน์แก่การเศรษฐกิจของประเทศ อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชกำหนดพิทักษ์อัตราศุลกากร พ.ศ. ๒๕๓๐ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังโดยความเห็นชอบ ของคณะรัฐมนตรี ออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเว้นอากรสำหรับรถยนต์นั่ง รถยนต์โดยสารที่มีที่นั่งไม่เกินสิบคนและรถยนต์ กระบะแบบพลังงานไฟฟ้าจากแบตเตอรี่ (Battery Electric Vehicle : BEV) ที่ประกอบหรือผลิต ในเขตปลอดอากรตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากรหรือในเขตประกอบการเสรีตามกฎหมายว่าด้วยการนิคม อุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ที่นำออกจากเขตปลอดอากรหรือเขตประกอบการเสรีตั้งแต่วันที่ประกาศนี้ ใช้บังคับ ถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๘ เพื่อใช้หรือจำหน่ายภายในประเทศ

การยกเว้นอากรสำหรับของตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

(๑) การกำหนดความหมายของคำในประกาศนี้ ให้เป็นไปตามภาคผนวกแนบท้ายประกาศนี้

(๒) ของตามวรรคหนึ่ง ต้องมีผลรวมของมูลค่าวัตถุดิบที่ได้ถิ่นกำเนิดในประเทศไทย มูลค่าวัตถุดิบที่ได้ถิ่นกำเนิดจากประเทศสมาชิกสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ มูลค่าของเซลล์แบตเตอรี่ที่นำเข้ามาจากต่างประเทศ ต้นทุนค่าแรง ต้นทุนการผลิตอื่น ๆ ที่เกิดขึ้นจริง ในประเทศไทยเพื่อให้ได้มาซึ่งของนั้น และกำไร ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๔๐ ของราคาของของหน้าโรงงาน (ex-factory)

(๓) มูลค่าวัตถุดิบที่นำมาคำนวณการใช้วัตถุดิบของของใน (๒) ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

(ก) มูลค่าวัตถุดิบซึ่งโอนจากเขตปลอดอากรตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากรหรือเขต ประกอบการเสรีตามกฎหมายว่าด้วยการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยเดียวกัน ให้ใช้ราคาของของ หน้าโรงงาน มูลค่าวัตถุดิบซึ่งโอนต่างเขตปลอดอากรหรือเขตประกอบการเสรี ให้ใช้ราคา FOB ณ เวลาที่ส่งวัตถุดิบเข้าไปในเขตปลอดอากรหรือเขตประกอบการเสรีนั้น ๆ

(ข) มูลค่าวัตถุดิบที่นำจากประเทศไทยเข้าไปในเขตปลอดอากรตามกฎหมายว่าด้วย ศุลกากรหรือในเขตประกอบการเสรีตามกฎหมายว่าด้วยการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ให้ใช้ราคาซื้อขายไม่รวมภาษีมูลค่าเพิ่ม ณ เวลาที่ส่งวัตถุดิบนั้นเข้าไปในเขตปลอดอากรหรือ เขตประกอบการเสรี

(ค) มูลค่าวัตถุดิบนำเข้ามาจากประเทศสมาชิกสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ซึ่งมีได้ผลิต ผสม ประกอบในประเทศไทยที่นำเข้ามาในราชอาณาจักรและนำเข้าไปในเขตปลอดอากร

ตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากรหรือในเขตประกอบการเสรีตามกฎหมายว่าด้วยการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย เพื่อใช้ผลิตของที่จะใช้สิทธิยกเว้นอากร ให้ใช้ราคา FOB ของของที่นำเข้ามาในราชอาณาจักร ณ เวลาที่ส่งของออกโดยได้รับสิทธิพิเศษทางอากรศุลกากรภายใต้ความตกลงการค้าสินค้าของอาเซียน

(ง) มูลค่าของเซลล์แบตเตอรี่ที่นำเข้ามาจากต่างประเทศ ให้ใช้ราคา CIF ณ ท่าหรือที่ที่นำเข้า แต่ไม่เกินร้อยละ ๑๕ ของราคาหน้าโรงงาน (ex-factory) ของของที่ขอใช้สิทธิยกเว้นอากร

(จ) มูลค่าของวัตถุดิบอื่น นอกจาก (ก) - (ง) ที่นำเข้ามาจากนอกราชอาณาจักรและนำเข้าไปในเขตปลอดอากรตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากรหรือในเขตประกอบการเสรีตามกฎหมายว่าด้วยการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ให้ใช้ราคา CIF ณ ท่าหรือที่ที่นำเข้าวัตถุดิบนั้น

(๔) ของนั้นต้องผ่านกระบวนการผลิตที่เป็นสาระสำคัญในเขตปลอดอากรตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากรหรือในเขตประกอบการเสรีตามกฎหมายว่าด้วยการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ตามที่สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรมหรือหน่วยงานของรัฐอื่นที่มีอำนาจหน้าที่กำกับดูแลกระบวนการผลิตสำหรับของนั้นประกาศกำหนด

กรณีของที่มีกระบวนการผลิตที่เป็นสาระสำคัญตั้งแต่สี่กระบวนการขึ้นไป อาจขอดำเนินกระบวนการผลิตที่เป็นสาระสำคัญนอกเขตปลอดอากรตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากรหรือนอกเขตประกอบการเสรีตามกฎหมายว่าด้วยการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยได้ โดยต้องมีกระบวนการผลิตที่เป็นสาระสำคัญในเขตปลอดอากรหรือเขตประกอบการเสรีอย่างน้อยกึ่งหนึ่งของกระบวนการผลิตที่เป็นสาระสำคัญทั้งหมด และกระบวนการผลิตที่เป็นสาระสำคัญสุดท้ายจะต้องกระทำในเขตปลอดอากรหรือในเขตประกอบการเสรี

มูลค่าของที่ได้จากกระบวนการผลิตที่เป็นสาระสำคัญนอกเขตปลอดอากรตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากรหรือนอกเขตประกอบการเสรีตามกฎหมายว่าด้วยการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ให้ใช้วิธีการคำนวณเสมือนว่ากระบวนการผลิตที่เป็นสาระสำคัญนั้น เกิดขึ้นในเขตปลอดอากรหรือในเขตประกอบการเสรี

ในการคำนวณมูลค่าของ ต้องแจกแจงข้อมูลการผลิต การใช้วัตถุดิบ และต้นทุนการผลิตของของเพื่อนำมาใช้คำนวณร่วมกับมูลค่าของที่ได้จากกระบวนการผลิตที่เกิดขึ้นในเขตปลอดอากรตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากรหรือในเขตประกอบการเสรีตามกฎหมายว่าด้วยการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

กระบวนการผลิตที่เป็นสาระสำคัญที่ขอกระทำนอกเขตปลอดอากรตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากรหรือนอกเขตประกอบการเสรีตามกฎหมายว่าด้วยการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ต้องกระทำภายในประเทศโดยผู้ประกอบการซึ่งเป็นนิติบุคคลที่จดทะเบียนในประเทศไทย

หลักเกณฑ์การยื่นคำขอและการตรวจสอบกระบวนการผลิตนอกเขตปลอดอากร ตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากรหรือนอกเขตประกอบการเสรีตามกฎหมายว่าด้วยการนิคมอุตสาหกรรม แห่งประเทศไทยให้เป็นไปตามที่อธิบดีกรมศุลกากรประกาศกำหนด

(๕) ผู้ขอใช้สิทธิยกเว้นอากรตามประกาศนี้ต้องเป็นผู้ประกอบการในเขตปลอดอากร ตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากรหรือในเขตประกอบการเสรีตามกฎหมายว่าด้วยการนิคมอุตสาหกรรม แห่งประเทศไทย หรือผู้นำของออกจากเขตปลอดอากรหรือเขตประกอบการเสรี และเป็นผู้ได้รับสิทธิ ตามมาตรการสนับสนุนการใช้ยานยนต์ไฟฟ้าประเภทรถยนต์และรถจักรยานยนต์ตามประกาศ กรมสรรพสามิต

(๖) ผู้ขอใช้สิทธิยกเว้นอากรต้องสามารถพิสูจน์ได้ว่าของที่นำออกจากเขตปลอดอากร ตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากรหรือเขตประกอบการเสรีตามกฎหมายว่าด้วยการนิคมอุตสาหกรรม แห่งประเทศไทยเป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขสำหรับการยกเว้นอากรตามประกาศนี้

(๗) ของนั้นจะต้องได้รับอนุมัติการได้สิทธิยกเว้นอากรก่อนนำออกจากเขตปลอดอากร ตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากรหรือเขตประกอบการเสรีตามกฎหมายว่าด้วยการนิคมอุตสาหกรรม แห่งประเทศไทย

ข้อ ๒ ในกรณีที่มีปัญหาการใช้สิทธิยกเว้นอากรตามประกาศนี้ ให้อธิบดีกรมศุลกากร มีอำนาจพิจารณาอนุมัติหรือไม่อนุมัติการยกเว้นอากร ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดไว้ในประกาศนี้

ข้อ ๓ ผู้นำของเข้า ผู้ประกอบการในเขตปลอดอากรตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากรหรือ เขตประกอบการเสรีตามกฎหมายว่าด้วยการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย และผู้นำของออกจาก เขตปลอดอากรหรือเขตประกอบการเสรี ต้องปฏิบัติตามพิธีการที่อธิบดีกรมศุลกากรประกาศกำหนด

ข้อ ๔ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๖ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๕

อาคม เติมพิทยาไพสิฐ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

ภาคผนวก

การกำหนดความหมายของคำตามประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง การยกเว้นอากรศุลกากร สำหรับรถยนต์ไฟฟ้าแบบแบตเตอรี่ที่ประกอบหรือผลิตในเขตปลอดอากรตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากรหรือในเขตประกอบการเสรีตามกฎหมายว่าด้วยการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ลงวันที่ ๒๖ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๕

“ราคาของของหน้าโรงงาน (ex-factory)” หมายความว่า ผลรวมของมูลค่าวัตถุดิบที่ได้ถิ่นกำเนิดในประเทศไทย มูลค่าวัตถุดิบที่ได้ถิ่นกำเนิดจากประเทศสมาชิกสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ มูลค่าวัตถุดิบที่นำเข้าจากประเทศอื่นหรือมูลค่าวัตถุดิบที่ไม่สามารถระบุถิ่นกำเนิดได้ ต้นทุนค่าแรง ต้นทุนการผลิตอื่น ๆ ที่เกิดขึ้นจริงในประเทศไทยเพื่อให้ได้มาซึ่งของนั้นและกำไร

“มูลค่าวัตถุดิบที่นำเข้าจากประเทศอื่นหรือมูลค่าวัตถุดิบที่ไม่สามารถระบุถิ่นกำเนิดได้” หมายความว่า ราคา CIF ของวัตถุดิบที่นำเข้าจากประเทศอื่นที่มีใช้ประเทศสมาชิกสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้หรือวัตถุดิบที่ไม่สามารถระบุถิ่นกำเนิดได้

“วัตถุดิบที่ได้ถิ่นกำเนิดในประเทศไทย” หมายความว่า

(๑) วัตถุดิบที่ทั้งหมดได้จากในประเทศไทย ดังต่อไปนี้

ก) ผลิตภัณฑ์แร่ธาตุ ซึ่งสกัดมาจากพื้นดิน พื้นน้ำ หรือจากท้องทะเลของประเทศไทย

ข) ผลผลิตทางการเกษตร ซึ่งเก็บเกี่ยวได้ในประเทศไทย

ค) สัตว์ที่มีกำเนิดและเลี้ยงเติบโตในประเทศไทย

ง) ผลิตภัณฑ์ที่ได้จากสัตว์ตาม ค)

จ) ผลผลิตที่ได้จากการล่าสัตว์ การประมง การทำฟาร์ม การเพาะพันธุ์สัตว์น้ำ ที่กระทำในประเทศไทย

ฉ) ผลผลิตที่ได้จากการประมงทางทะเล หรือผลผลิตอื่นที่ได้จากทะเลโดยเรือของประเทศไทย

ช) สินค้าที่ผลิตขึ้นและ/หรือทำขึ้นบนเรือผลิตสินค้าของประเทศไทยโดยเฉพาะจากผลผลิตตาม ฉ)

ซ) ของที่ใช้แล้วซึ่งรวบรวมได้ในประเทศไทยเฉพาะที่เหมาะสมสำหรับการนำกลับมาใช้เป็นวัตถุดิบ

ฅ) เศษของของที่เกิดจากการผลิตที่ทำในประเทศไทย

ญ) สินค้าที่ผลิตขึ้นในประเทศไทยโดยเฉพาะจากผลิตภัณฑ์ตาม ก) ถึง ญ) หรือ

(๒) วัตถุดิบที่ผ่านกระบวนการผลิตในประเทศไทยรวมถึงเขตปลอดอากรตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากรหรือเขตประกอบการเสรีตามกฎหมายว่าด้วยการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ซึ่งวัตถุดิบนั้นต้องได้รับการรับรองว่าได้มาจากกระบวนการผลิตที่เป็นสาระสำคัญของการจัดทำวัตถุดิบนั้น และต้องไม่เป็นกระบวนการผลิตอย่างง่าย ทั้งนี้ การรับรองดังกล่าวให้เป็นไปตามระเบียบวิธีการศุลกากรที่กรมศุลกากรกำหนดและไม่ตัดสิทธิของกรมศุลกากรที่จะทำการตรวจสอบความถูกต้องของกระบวนการผลิตในประเทศไทย

“เซลล์แบคทีเรียที่นำเข้ามาจากต่างประเทศ” หมายความว่า เซลล์แบคทีเรียที่นำเข้ามาจากต่างประเทศที่ไม่ใช่ประเทศสมาชิกสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ สำหรับนำมาผลิตเป็นแบคทีเรีย

“กระบวนการผลิตอย่างง่าย” หมายความว่า ขั้นตอนหรือกระบวนการที่ให้ผลน้อยที่สุดต่อคุณลักษณะหรือคุณสมบัติอันเป็นสาระสำคัญของของ การดำเนินการถนอมรักษาเพื่อประกันว่าของนั้นจะยังอยู่ในสภาพที่ดีระหว่างการขนส่งและการเก็บรักษา การอำนวยความสะดวกในการส่งสินค้าหรือการขนส่ง หรือการบรรจุหีบห่อ การเปลี่ยนบรรจุภัณฑ์ การแบ่งบรรจุ การแบ่งของกอง การจัดกลุ่มเป็นหีบห่อเล็ก ๆ การจัดให้เป็นชุด การเอาหีบห่อออก การบรรจุหีบห่ออีกครั้ง หรือการนำเสนอสินค้าเพื่อการขนส่งหรือการขาย และให้หมายความรวมถึง

- (๑) การผึ่งลม การระบายอากาศ การทำให้แห้ง การทำให้เย็น การแช่แข็ง หรือการแช่เย็นอย่างง่าย
- (๒) การล้าง การทำความสะอาด การเอาฝุ่น ออกไซด์ น้ำมัน สี หรือสิ่งปกคลุมออกอย่างง่าย
- (๓) การรีด หรืออัด สำหรับสิ่งทอและผลิตภัณฑ์สิ่งทอ
- (๔) การทาสีและการขัดอย่างง่าย
- (๕) การสี (milling) การฟอกขาวบางส่วนหรือทั้งหมด การขัดและการเคลือบธัญพืชและข้าว
- (๖) การฟอกสีน้ำตาลหรือทำน้ำตาลก้อน
- (๗) การปอก การคว้านเมล็ด หรือการกะเทาะเปลือกอย่างง่าย
- (๘) การลับให้คม การไม่ การบดอย่างง่าย การเฉือน การตัดอย่างง่ายหรือการตัดเป็นทางยาว (slitting) การงอ (bending) การม้วน (coiling) หรือการคลี่ (uncoiling)
- (๙) การกรอง การร่อนด้วยตะแกรง การร่อน การเขย่า การเลือก การคัด การแยกประเภท การแบ่งชั้น การจับคู่ หรือการสกัด

(๑๐) การบรรจุอย่างง่ายในขวด กระจ่าง กระจก กุ้ง ซอง กล่อง การติดบัตรหรือกระดาษแข็ง และการดำเนินการบรรจุหีบห่ออย่างง่ายอื่น ๆ

(๑๑) การติดหรือการพิมพ์เครื่องหมาย ฉลาก ตราสินค้า หรือสัญลักษณ์แบ่งแยกประเภทในลักษณะเดียวกันอื่นใดบนผลิตภัณฑ์หรือบรรจุภัณฑ์ของผลิตภัณฑ์นั้น

(๑๒) การผสมกันอย่างง่ายของผลิตภัณฑ์ไม่ว่าจะต่างชนิดกันหรือไม่ก็ตาม

(๑๓) การเจือจางในน้ำหรือในสารละลายในน้ำ

(๑๔) การประกอบกันของชิ้นส่วนของของเพื่อเป็นของที่สมบูรณ์ หรือการถอดแยกของออกเป็นชิ้นส่วนอย่างง่าย หรือการประกอบเข้าด้วยกันอย่างง่ายหรือการขึ้นรูปชิ้นส่วนให้เป็นผลิตภัณฑ์ที่ครบสมบูรณ์

(๑๕) การทดสอบหรือการวัดขนาด (calibration) อย่างง่าย

(๑๖) การฆ่าสัตว์ (slaughtering)

(๑๗) การดำเนินการที่กล่าวใน (๑) ถึง (๑๖) ประกอบกัน

“ต้นทุนค่าแรง” หมายความว่า ผลรวมของค่าแรง เงินโบนัส และสวัสดิการแรงงานที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการผลิต

“ต้นทุนการผลิตอื่น ๆ” หมายความว่า ผลรวมของต้นทุนที่เกิดขึ้นในกระบวนการผลิตของของนั้นดังต่อไปนี้

(๑) ค่าใช้จ่ายสำหรับบอสังหาริมทรัพย์ที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการผลิต ได้แก่ ค่าประกันภัย ค่าเช่าโรงงาน ค่าเสื่อมของอาคาร ค่าซ่อมบำรุง ค่าภาษี ค่าธรรมเนียม ค่าดอกเบี้ยจากการจำนองหรือ การเช่า

(๒) ค่าเช่า และค่าดอกเบี้ยสำหรับเครื่องจักรและอุปกรณ์

(๓) ค่าประกันภัยเครื่องจักรและอุปกรณ์และวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิต

(๔) ค่าสาธารณูปโภคด้านพลังงาน ได้แก่ ค่าไฟฟ้า ค่าน้ำ และสาธารณูปโภคอื่น ๆ ที่มีผลโดยตรง ต่อการผลิตสินค้า

(๕) ค่าใช้จ่ายด้านการวิจัย การพัฒนา การออกแบบ การประดิษฐ์และวิศวกรรม รวมถึง ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับทรัพย์สินทางปัญญาที่พัฒนาขึ้นในประเทศไทย

(๖) ค่าเสื่อมราคา ค่าบำรุงรักษา และค่าซ่อมเครื่องจักรและอุปกรณ์

(๗) ค่าสัมปทาน หรือค่าใบอนุญาต

(๘) ค่าตรวจสอบและค่าทดสอบวัตถุดิบและสินค้า

(๙) ค่าเก็บรักษาและค่าการจัดการในโรงงาน

(๑๐) ค่ากำจัดสิ่งปฏิกูลที่สามารถนำกลับมาใช้ใหม่ได้ และ

(๑๑) ค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ที่เกิดขึ้นจริงในกระบวนการผลิต

“กำไร” หมายความว่า ราคาของของหน้าโรงงาน (ex-factory) หักด้วยต้นทุนการผลิต โดยเป็นไปตามหลักการทางบัญชีอันเป็นที่ยอมรับทั่วไป

“ต้นทุนการผลิต” หมายความว่า ผลรวมของมูลค่าวัตถุดิบในประเทศไทย มูลค่าวัตถุดิบนำเข้า จากประเทศสมาชิกสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ มูลค่าวัตถุดิบที่นำเข้าจากประเทศอื่น หรือมูลค่าวัตถุดิบที่ไม่สามารถระบุถิ่นกำเนิดได้ ต้นทุนค่าแรง และต้นทุนการผลิตอื่น ๆ ที่เกิดขึ้นจริง ในประเทศไทยเพื่อให้ได้มาซึ่งของนั้น